

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2022/5221

A2022/5221

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM
Beslissing van 31 oktober 2023 naar aanleiding van de klacht van:

A,

wonende te B, klaagster, gemachtigde: C,
tegen

D,

physician assistant, werkzaam te B,
verweerster, hierna ook: de physician assistant, gemachtigde: mr. M.J.J. de Ridder,
werkzaam te
Utrecht.

1. Waar gaat de zaak over?

1.1 Klaagster, geboren in 1961, heeft een medische voorgeschiedenis met onder meer wisselend en toenemend verward gedrag. In het medisch dossier staan vanaf eind juni 2022 onder meer vermeldingen van delier (wisselende verwardheid en hallucinaties). Van 6 tot en met 8 juli 2022 was klaagster op de afdeling neurologie van het E, in F, opgenomen. Van 9 tot en met 19 september 2022 was zij opgenomen op de afdeling longgeneeskunde, en vanwege verward gedrag ook op de afdeling Ggz-Psychiatrie, van het G.

1.2 Op 7 oktober 2022 werd klaagster opgenomen op de afdeling Neurologie van het G. Zij had meervoudig letsel door een val uit een traplift. De physician assistant was vanaf medio oktober 2022 bij de (dagelijkse) zorg van klaagster betrokken.

1.3 In de ochtend van 21 oktober 2022 trof de physician assistant klaagster in verwarde toestand aan. Klaagster was verbaal en motorisch onrustig, afwerend en achterdochtig en haar houding was dreigend. Zij wilde naar huis en niet meewerken aan haar overplaatsing naar woonzorglocatie H, in I, waar zij voor cognitieve revalidatie en screening zou worden opgenomen. Eerder was zij wel met de overplaatsing akkoord gegaan. De physician assistant, en telefonisch ook de echtgenoot van

klaagster/gemachtigde in deze klacht, probeerden klaagster tevergeefs te kalmeren.

1.4 De psychiater die klaagster onderzocht, oordeelde dat een gedwongen opname op een gesloten afdeling (via een inbewaringstelling (hierna: IBS)), nodig was en dat

fixatie van klaagster nodig was vanwege haar onrust en agressieve gedrag en omdat zij aangaf te zullen weglopen. De echtgenoot van klaagster werd ingelicht. Vanwege verzet na de fixatie kreeg klaagster een paar keer kalmerende middelen toegediend.

1.5 In verband met de IBS-aanvraag heeft ook een onafhankelijke psychiater klaagster beoordeeld.

Deze psychiater concludeerde dat fixatie van klaagster en haar opname op een gesloten afdeling noodzakelijk waren om ernstig nadeel te voorkomen en dat er geen minder ingrijpende mogelijkheden waren.

1.6 Op 21 oktober 2022 heeft de burgemeester van B, een IBS voor klaagster afgegeven vanwege een aanzienlijk risico op levensgevaar, ernstig lichamelijk letsel en het in gevaar zijn van de algemene veiligheid van personen of goederen. Het risico werd onmiddellijk dreigend geacht waardoor een rechterlijke machtiging niet kon worden afgewacht. Klaagster werd diezelfde dag overgeplaatst naar de gesloten afdeling van woonzorglocatie J, in K. Op 27 oktober 2022 is zij daaruit ontslagen en naar huis teruggekeerd.

2. De procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 23 december 2022;
- het verweerschrift met de bijlagen;
- het proces-verbaal van het op 9 mei 2023 gehouden mondelinge vooronderzoek.

Het college heeft de klacht op basis van de stukken beoordeeld.

Deze klacht hangt samen met de klacht (tegen een neuroloog) bij het college bekend onder

dossiënummer A2022/5222. De neuroloog was gedurende de meeste dagen van de opname de supervisor van de physician assistant (niet op 21 oktober 2022).

3. Wat houdt de klacht in?

Klaagster verwijt de physician assistant de:

- a. gedwongen opname in J, (en dus dat zij voor gek is verklaard);
- b. fixatie ondanks haar fracturen;
- c. toediening van dwangmedicatie.

4. Wat zijn de overwegingen van het college?

De criteria voor de beoordeling

4.1 De vraag is of de physician assistant de zorg heeft verleend die van haar verwacht mocht worden. De norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende physician assistant. Bij de beoordeling wordt rekening gehouden met de voor de physician assistant geldende beroepsnormen en andere professionele standaarden. Dat een zorgverlener beter anders had kunnen handelen is niet altijd genoeg voor een tuchtrechtelijk verwijt. Verder geldt het uitgangspunt dat zorgverleners

alleen tuchtrechtelijk verantwoordelijk zijn voor hun eigen handelen.

4.2 Het college komt tot de conclusie dat de physician assistant niet tuchtrechtelijk verwijtbaar

heeft gehandeld. Het college licht dat als volgt toe.

Klachtonderdeel a: gedwongen opname

4.3 Uit het dossier blijkt dat klaagster op 21 oktober 2022 niet meer voor medische behandeling

in het G, hoefde te blijven en zou worden overgeplaatst naar een woonzorglocatie.

Gebleken is dat

klaagster het daar aanvankelijk mee eens was, maar op 21 oktober 2022 vertoonde zij verward en

agressief gedrag en vertelde dat zij zou weglopen. De physician assistant was

betrokken bij de zorg

voor klaagster en stond achter het besluit tot gedwongen opname, maar zij was niet bij die

besluitvorming betrokken. Het was aan de psychiater en de later geraadpleegde onafhankelijke

psychiater om daarover te beslissen, en aan de burgemeester om een IBS af te geven waarmee de

opname mogelijk werd. Dit maakt dat dit klachtonderdeel al moet stranden omdat de physician

assistant niet over de gedwongen opname heeft beslist. In de klacht ligt ook het verwijt besloten

dat klaagster meent met de gedwongen opname voor gek te zijn verklaard. Ten aanzien van dit punt,

merkt het college het volgende op. Klaagster werd gedwongen opgenomen vanwege haar tijdelijke

verwardheid die voortkwam uit een kwetsbaar brein, wat werd veroorzaakt door een aantal fysieke

aandoeningen. Dit betekent dat haar brein door ziekte tijdelijk ontregeld was en dat zij daarvoor

psychiatrische hulp nodig had. Door die verwardheid stond zij daarvoor op dat moment niet open. Dit

wil niet zeggen dat zij daarmee voor gek is verklaard.

Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel b: fixatie

4.4 Klaagster dreigde uit het G, weg te lopen; ze was ernstig verward en vertoonde agressief

gedrag. Hierdoor ontstond een noodsituatie. Om klaagster toch te kunnen helpen was het noodzakelijk

om maatregelen te treffen, maar de mogelijkheden daartoe waren zeer beperkt. Het college kan

begrijpen dat klaagster, ondanks haar verwondingen, is gefixeerd om haar weglopen te verhinderen en

de veiligheid te garanderen. De physician assistant was het eens met de maatregelen maar heeft de

beslissing daartoe niet genomen.

Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel c: dwangmedicatie

4.5 Uit het medisch dossier blijkt dat klaagster bij de fixatie vrij rustig was maar zich

daarna
bij vlagen verzette. In verband hiermee zijn haar intramusculair injecties met kalmerende medicatie toegediend. Het college is van oordeel dat dit was gerechtvaardigd vanwege het gevaar van complicaties van de fixatie.

Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Conclusie

4.6 De conclusie is dat alle onderdelen van de klacht kennelijk ongegrond zijn.

5. De beslissing

De klacht is kennelijk ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 31 oktober 2023 door E.A. Messer, voorzitter, A.M. van Stralen-Neeft en S. Pereboom, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door Y.M.C. Bouman, secretaris.